

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับข้อมูลเครดิต ศึกษาเฉพาะกรณีการนำข้อมูลเครดิตไปใช้ผิดวัตถุประสงค์
ชื่อผู้เขียน	ศิริลักษณ์ ศรีโชละ
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์พินิจ ทิพย์มณี
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

ปัจจุบันข้อมูลเครดิตของเจ้าของข้อมูลถูกบริษัทนำไปใช้อย่างผิดวัตถุประสงค์ ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545 ซึ่งได้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการนำข้อมูลเครดิตไปใช้รวมทั้งมาตรการและหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจน แต่ในปัจจุบันกลับพบว่าได้มีความพยายามเพื่อเข้าถึงข้อมูลเครดิตในการนำไปใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่น นอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดไว้ ทั้งนี้ ก็โดยอาศัยช่องว่างทางกฎหมาย

จากการศึกษาพบว่าหลักการสำคัญของการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล คือ หลักความยินยอมของเจ้าของข้อมูล ซึ่งเมื่อได้ศึกษาเปรียบเทียบกับกฎหมายในต่างประเทศ พบว่าประเทศไทยเกิดประเด็นปัญหาดังต่อไปนี้ ปัญหาในเรื่องนิยามในการนำข้อมูลเครดิตไปใช้ การนำข้อมูลเครดิตไปใช้เพื่อประกอบการสมัครงาน การนำข้อมูลเครดิตไปใช้เพื่อประกอบการค้าประกัน ปัญหาการจัดเก็บข้อมูลลูกหนี้ที่ขาดอายุความตามกฎหมาย ปัญหาในเรื่องความยินยอมในการเปิดเผยข้อมูลระยะเวลา วิธีการใช้ ผลบังคับ รวมถึงประเด็นปัญหาการลงโทษ การบังคับโทษ และสภาพบังคับ

จากประเด็นปัญหาดังกล่าวข้างต้นผู้เขียนเห็นว่า ประเทศไทยควรกำหนดแนวทางในการบัญญัติกฎหมายให้มีความรัดกุมมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นประเด็นปัญหาในเรื่องคำนิยาม ควรกำหนดคำนิยามในการขอข้อมูลว่าจะต้องเป็นการนำข้อมูลไปใช้เพื่อประกอบในการขอสินเชื่อเท่านั้นห้ามนำไปใช้เพื่อการอื่น โดยเด็ดขาด เรื่องการนำข้อมูลเครดิตไปใช้เพื่อประกอบการพิจารณารับสมัครงาน ควรมีการบัญญัติกฎหมายเพิ่มเติมในเรื่องการนำข้อมูลไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ การเรียกดูข้อมูลเครดิตของผู้ค้าประกัน ควรมีบทบัญญัติชัดเจนในการที่ไม่อนุญาตให้สถาบันการเงินนำข้อมูลเครดิตของผู้ค้าประกันมาพิจารณาประกอบทางด้านสินเชื่อ การจัดเก็บข้อมูลลูกหนี้ที่ขาดอายุความตามกฎหมาย ควรกำหนดให้มีระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี นับแต่วันที่บริษัทข้อมูลเครดิตได้รับรายงานจากสมาชิก เรื่องความยินยอมในการเปิดเผยข้อมูล ระยะเวลา วิธีการใช้ ผลบังคับ ควรมีการบัญญัติในเรื่องความยินยอมในการให้ข้อมูลให้ชัดเจน และมีอิสระในการตัดสินใจ

ส่วนเรื่องการลงโทษ การบังคับโทษ และสภาพบังคับ ควรมีบทบัญญัติอนุญาตให้เอกชนสามารถ
ดำเนินคดีได้เอง เพื่อให้กฎหมายมีประสิทธิภาพมากขึ้น

10.14458/DPU.th@2016.28
เมื่อ 23/06/2561 21:08:12

Thesis Title Legal issues of credit information: cases study on misapplication of
credit information
Author Siriluk Srichola
Thesis Advisor Associate Professor Pinit Tipmanee
Department Law
Academic Year 2015

ABSTRACT

Credit information has been currently used by many companies for the wrong purposes although Credit Information Business Act B.E. 2545 has applied in Thailand, which explicitly sets forth the objectives of the use of credit information, measures and rules. At present, it is found that attempts have been made through a loophole in the law to access credit information for other purposes other than those prescribed by the law.

The study found that the main principle of personal information processing is the consent from information owners. When compared with the foreign laws, it is found that the following issues arise in Thailand: the definition of the use of credit information, the use of credit information for job application, the use of credit information for suretyship, the storage of debtor information barred by prescription under the law, the consent to disclosure of information, period of time, method of use, validity, punishment, enforcement, and sanction.

From such issues, in my opinion, in Thailand the extent of the bill should be drafted more concisely by giving due attention to the following issues: definition of a request for information should be defined as the use of information to support the application for credit facility only, it is strictly not allowed to use for other purposes; use of credit information to support the consideration of the job application, an additional law in relation to the use of credit information for wrong purposes should be enacted; search of credit information of a surety, it should explicitly have a provision prohibiting financial institutions from using the surety's credit information to support the consideration of credit facility provision; the duration for storage of debtor information barred by prescription under the law should not be longer than 5 years from the dated Credit Bureau has been notified by a member; the consent to disclosure of information,

period of time, method of use, and validity, it should explicitly have a provision of the consent to disclosure of information and independent decision-making; punishment, enforcement, and sanction, it should have a provision allowing individuals to take legal proceedings themselves to make the law more efficient.

10.14458/DPJ.the 2016.28
เมื่อ 23/06/2561 21:08:12